

Šios knygelės herojai:

Raganiukė

ir jos varnas
Abraksas

Teta
Rumpupelė

Kaštonų žmogus

Mergaitė su
popierinėmis
gėlėmis

Raganų močia

1. Kas nedarba, tas nevalgo

Miško gūdumoj stovi raganos namelis.
Jo stogas įlinkęs nuo vėtrų, o kaminas
persikreipęs. Ir, žinoma, čia yra ir
duonkepė krosnis. Kokie gi raganos
namai be duonkepės krosnies?

Namelyje gyvena raganiukė su savo varnu. Varnas vardu Abraksas yra labai protingas. Šis paukštis gali kalbėti. Vieną saulėtą gegužės rytą raganiukė sėdi ant suoliuko prie namelio ir mokosi burti. Tačiau burti – ne toks jau paprastas dalykas. Raganiukė buvo priėjusi dar tik du šimtai tryliktą storos burtų knygos puslapį.

– Negali praleisti nė vienos užduoties, – primena jai Abraksas.

Raganiukė linkteli. Jos varnas visada kalba tiesiai šviesiai.

Šiandien raganiukė mokosi užleisti lietu, tačiau jai vis nesiseka.

– Turi užleisti lietu, – krankteli Abraksas, – o tau kas išeina?

Pirmą sykį lijo baltosiomis pelėmis.
Antrą sykį – varlėmis. O dabar?
Kankorėžiai? Smalsu, kas pasipils
iš debesų kitą kartą!

Raganiukė pabando dar sykėlį.
Paleidžia dangun debesėlį ir pamoja
jam, kad nenuplauktų tolyn.

– Lyk! – paliepia.

Debesėlis prakiūra ir ima lyti...
pasukomis.

– Pasukos! – piktinasi kranklys.

– Turbūt supainiojau burtažodžius, –
sutrinka raganiukė.

– „Turbūt supainiojau burtažodžius“! –
karksi varnas. – Tu pernelyg išsiblaškiusi!
Štai kur bėda.

Raganiukė net pašoka iš vietos.

– Teisybė! O taip yra todėl, kad esu
įtūžusi!

- Ant ko gi? – susidomi Abraksas.
- Šiandien Valpurgijos naktis! Visos raganos susirinks šokti ant Bloko kalno. Jos man neleidžia šokti kartu. Senės raganos sako, kad aš dar per jauna.
- Tiesą sako, – sutinka Abraksas. – Tau tik šimtas dvidešimt septyneri metai, o raganai tai visai nedaug.
- Nesvarbu, kad esu per maža, – širšta raganiukė. – Šiąnakt vis tiek josiu ant Bloko kalno!

Užduotis

Kokioms linksmybėms raganiukė yra per jauna?
Surašyk raides teisinga tvarka.

Atsakymas:

— — — — — — — — — — — — —
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

2. Ant Bloko kalno

Aplink laužą ant Bloko kalno šoka šimtai raganų. Kalnų, miškų, pelkių, miglų, audrų, vėjų, pasakų namelių ir žolių raganos. Jos dainuoja ir kryžtauja: „Oi-lia, Valpurgijos naktis!“ Raganukė nepastebėta įsimaišo tarp šokėjų. Kaip smagiai ji šėlioja su senėmis raganomis aplink laužą! Tačiau, o varge, ji susiduria su teta Rumpumpele.

– Ką čia veiki? – užsipuola ją Rumpumpelė. – Ar tau galvoj negerai?
– Tik neišduok manęs! – maldauja raganukė.

– Nesulauksi! Tave reikia nubausti! –
atrėžia audrų ragana.

Raganos liaunasi šokti. Visos iki vienos
susidomėjusios subeda akis į raganiukę.

– Mergiotė taip lengvai neišsisuks! –
užsipuola ją miglos raganos.

O kalnų raganos reikalauja:

– Pas raganų močią šitą
neklaužadą!

– Taip, taip! Tiesiai pas ją! –
šaukia kitos raganos.

Audrų ragana

Rumpumpelė stveria

raganiukei už pakarpos

ir nutempia pas

raganų močią.

– Kaip drįsti šiandakt rodytis ant
Bloko kalno? – piktinasi raganų močia. –
Nešdinkis iš čia! Antraip aš galiu supyksti!

